

Vi har jo for at øge den almindelige viden udsendt en beskeden lille pjece, »Service i en omstillingstid«, hvor regeringen har lagt de overordnede rammer, og de prioriteter og hovedmål, som regeringen har, er lagt åbent frem. Her er det velkendt, at det udgangspunkt, vi har for de forhandlinger, som ikke bare er forestående, men for så vidt er i gang, er en vækstramme på 0,7 pct., streg under vækst, eller det, der svarer til, at man lægger 2,7 mia. kr. oveni til en vækst i det offentlige forbrug. Det er jo så et beløb, der skal fordeles mellem stat, amt og kommune, hvor regeringen har tilkendegivet, at vi vil gøre, hvad vi overhovedet kan, for at kommuner og amter får den optimale del.

Jeg vil også gerne indledningsvis nævne det balanceregnestykke, der rent faktisk er en del af kommuneforhandlingerne, hvor der er en vis uvidenhed visse steder om, hvordan man egentlig tilrettelægger den kommunale økonomi og rammerne. Nogle siger, at de her overførselsudgifter presser kommunerne, så der ikke er plads til vækst. Men det, der sker under forhandlingerne, er jo, at man får et overblik over den samlede kommunale økonomi under givne forudsætninger, og det er jo så delt på indtægtssiden, altså hvilke indtægter det egentlig er, en kommune eller kommunerne kan regne med. Her er der jo et i dag meget velgennemarbejdet arbejdsfelt, hvor staten direkte garanterer de kommunale indtægter, altså at det, man lægger ind i balanceregnestykket, holder. Det gælder både provenuet for indkomstskat, det gælder ejendoms-skat, det gælder udligning, og det gælder for så vidt jo hele det, vi kalder skattegrundlaget, som ligger i den samlede kommunale sektor. Her er altså en garanti, der også omfatter garanti for selskabsskatter og herunder provenuet af afgifter for kapitalpensioner. Så her er altså en fuldstændig klar ramme for indtægtssiden, som staten garanterer.

På samme måde for udgiftssiden. Der er også her tale om, at man kompenserer krone for krone, altså gør de forventede overførselsudgifter op: kontanthjælp, førtidspension, ledighedsydelse osv. Det, der måtte mangle i det balanceregnestykke, lægger vi ind som et statsligt tilskud.

Derfor er det forkert, når man f.eks. påstår, at kommunerne under ét stilles ringere, hvis udgifterne til førtidspension stiger. Det er ikke rigtigt, det kan jeg vende tilbage til. Der kan være forskel mellem kommunerne, men når man tager

det under ét, så er det staten, der betaler regningen.

Jeg vil også godt sige, at jeg har ikke oplevet som ansvarlig i de forhandlinger, både nu under Finansministeriet og også i Indenrigsministeriet, at der har været uenighed mellem de kommunale parter og staten om dette balanceregnestykke, altså hvad det egentlig er, man skal tilføre, for at der er balance.

Når hr. Ole Stavad tidligere i dag talte om, at regeringen jo lover, er det jo præcis det, som regeringen lover, nemlig at man tilfører ekstra over blokken for det udgiftspres, som ikke engang behøver at være lagt ind i en lovgivning. Det er et udgiftspres, som kommunerne har, der ender i en samlet DUT-kompensation, som det hedder forkortet. Der vil jeg bare sige, at her er der også tradition for, at der egentlig er enighed på embedsmandsplan om størrelsen af den kompensation, som ydes.

Der er altså her en fuldstændig afdækning af de kommunale indtægter og udgifter, og oven i det kommer så væksten. Altså når man har beregnet forventede indtægter, forventede udgifter, og de er finansierede, så lægger man den forventede vækst oveni og sikrer, at den kan finansieres for kommunerne under ét.

Det betyder, at det, vi kan fokusere på i kommuneforhandlingerne, er, hvordan vi fordeler serviceudgifterne. Det er jo klart, at der kan være problemer med at styre det, som staten betaler til kommunerne, når det gælder overførsler: Altså hvad kan man gøre omkring sygedagpenge, hvad kan man gøre omkring medicin på amternes område i øvrigt? Der er altså elementer, man forhandler, men principielt kan man sige, at det, vi fokuserer på, er serviceudgifterne, det, der er tilbage til vækst, hvordan vi kan prioritere dem, hvor de egentlige hovedmål er.

Kl. 11.05

Her vil jeg vende mig til det, vi så ved. Hvordan er det gået i forhold til de dommedagsprofetier, som vi har hørt her? Det, vi nu kender lidt til, ikke det hele, men i det væsentlige, er regnskaberne for 2002, hvor der jo har været en massiv opfattelse i den ene side af salen, men heldigvis i den mindste side i salen, af, at her er tale om drastiske nedskæringer og ikke vækst.

Den socialdemokratiske ordfører, fru Pernille Blach Hansen, sagde i forbindelse med Folketingets åbning, at det, der er tale om her, jo er daglige historier om nedskæringer på skoler, på børn, på handicappede, på ældre, på psykisk syge osv.